

Bp 320 03.10.2017

AVIZ

referitor la propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, precum și a Ordonanței de Urgență nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

Analizând propunerea legislativă pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, precum și a Ordonanței de Urgență nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, transmisă de Secretarul General al Senatului cu adresa nr.B320 din 06.09.2017,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.(1) lit.a) din Legea nr.73/1993, republicată și art.46(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil propunerea legislativă, cu următoarele observații și propuneri:

1. Propunerea legislativă are ca obiect modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2007, cu modificările și completările ulterioare, în vederea asigurării protecției drepturilor conferite consumatorilor în cadrul operațiunilor de leasing și în cazul contractelor de credit încheiate cu aceștia, prin eliminarea unor prevederi considerate abuzive.

Prin obiectul de reglementare, propunerea legislativă se încadrează în categoria legilor ordinare, iar în aplicarea art.75 alin.(1)

din Constituția României, republicată, prima Camera sesizată este Senatul.

2. Din punct de vedere al dreptului Uniunii Europene, propunerea legislativă nu comportă observații care intră sub incidența reglementărilor statuate la nivelul Uniunii Europene, subsumate normelor europene de drept secundar sau primar.

Astfel, în materia specifică **protecției consumatorilor**, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a subliniat, în mod constant, că legea și judecătorul (care se poate sesiza chiar și din oficiu în acest scop) contrapun echilibrului formal ce rezultă din contractele de adeziune la care consumatorii sunt nevoiți să adere unui echilibru real, de natură a da proporționalitate prestațiilor părților. Acest echilibru formal la care se referă jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene și care rezultă din contracte de adeziune este, de fapt, un camuflaj al unui dezechilibru original semnificativ al prestațiilor părților, în care cel puternic are potențialul de a câștiga, în dauna celui slab.

Menționăm, *cu caracter general* că, în materia **clauzelor abuzive în contractele încheiate cu consumatorii**, *Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii* a fost transpusă la nivel național prin următoarele acte normative: Legea nr.193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori, republicată, cu modificările și completările ulterioare; Legea nr.363/2007 privind combaterea practicilor incorecte ale comercianților (profesioniștilor – n.n.) în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare; Ordinul nr.531/2001 al Președintelui Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor privind înființarea, organizarea și funcționarea Comisiei pentru Clauze Abuzive.

Pe de altă parte, în **speța Aziz (Cauza C-415/11, Mohamed Aziz contra Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa)**, instanța europeană de la Luxemburg a reținut următoarele *derogări* cu caracter de principiu și conforme cu mai multe decizii anterioare: *„este necesar să se sublinieze mai întâi că sistemul de protecție pus în aplicare prin Directiva 93/13/CEE se bazează pe ideea că un consumator se află într-o situație de inferioritate față de un vânzător sau de un furnizor în ceea ce privește atât puterea de negociere, cât și*

nivelul de informare; această situație îl determină pe consumator să adere la condițiile redactate în prealabil de vânzător sau de furnizor, fără a putea exercita o influență asupra conținutului acestora; având în vedere o astfel de situație de inferioritate, articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE prevede că o clauză abuzivă nu creează obligații pentru consumator; după cum rezultă din jurisprudență, este vorba despre o dispoziție imperativă care urmărește să substituie echilibrul formal pe care îl instituie contractul între drepturile și obligațiile co-contractanților printr-un echilibru real, de natură să restabilească egalitatea dintre aceste părți; pentru a asigura protecția urmărită de Directiva 93/13/CEE, Curtea a subliniat deja, în mai multe ocazii, că situația de inegalitate care există între consumator și vânzător sau furnizor nu poate fi compensată decât printr-o intervenție pozitivă, exterioară părților la contract; în lumina acestor principii, Curtea a hotărât astfel că instanța națională este obligată să analizeze din oficiu caracterul abuziv al unei clauze contractuale, care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 93/13/CEE și, prin aceasta, să suplinească dezechilibrul existent între consumator și vânzător sau furnizor”.

În acest sens, statele membre ale Uniunii Europene ar trebui „să prevadă dreptul debitorilor executați silit de către bănci de a ataca cu apel decizia instanței de fond care a respins opoziția lor la executare, dacă în contractul de credit există clauze abuzive”, se menționează într-o decizie recentă a Curții de Justiție a Uniunii Europene. În condițiile în care dreptul românesc stabilește că debitorul nu poate contesta încuviințarea executării silită atunci când există un titlu de executare, acest lucru s-ar putea schimba ca urmare a hotărârii Curții Europene de Justiție.

Mai mult decât atât, Curtea de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) s-a pronunțat în anul 2014, în **cauza C-169/14 (Hotărârea Curții din 17 iulie 2014, Juan Carlos Sánchez Morcillo și María del Carmen Abril García contra Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA)**, care a avut ca obiect o cerere preliminară referitoare la **aplicarea art.7 din Directiva 93/13/CEE privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii și a art.47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în raport cu dispozițiile dreptului civil spaniol privind executarea silită.**

Conform deciziei Curții, *dispozițiile art.7 alin.(1) din Directiva 93/13/CEE, coroborat cu art.47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul în care se opun unui sistem de executare silită în care o procedură de executare ipotecară nu poate fi suspendată de către instanța de fond, având în vedere că debitorul urmărit - consumatorul, nu poate ataca cu apel decizia prin care a fost respinsă opoziția sa împotriva acestei executări, iar de partea cealaltă, profesionistul - creditor urmăritor, are posibilitatea exercitării acestei căi de atac împotriva deciziei prin care se pune capăt procedurii ori prin care este declarată inaplicabilă o clauză abuzivă.*

Astfel, **Decizia instanței europene în cauza C-169/14 completează Hotărârea Aziz - C-415/11 a CJUE**, care precizează că **instanțele naționale ar trebui să verifice din oficiu dacă există clauze abuzive în contractele de credit ce constituie titlu executoriu și conferă consumatorului dreptul la o contestație la executare și la o suspendare provizorie a executării.**

Sintetizând, menționăm că jurisprudența Curții de la Luxemburg aduce clarificări în sensul că instanța națională sesizată cu un incident în cadrul unei proceduri de executare silită este obligată să analizeze *ex officio* caracterul abuziv al clauzelor (prezumând existența unor astfel de clauze în cuprinsul contractelor încheiate cu consumatorii). Riscul la care instituțiile bancare sunt expuse, ținând cont și de faptul că acestea sunt obligate în virtutea prevederilor Legii nr.193/2000 la revizuirea tuturor contractelor similare, este, fără îndoială, mare și, ca atare, inițiatorii au fundamentat necesitatea modificărilor legislative propuse.

3. La titlu, întrucât în proiect se propune și **completarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997**, iar nu numai modificarea acesteia, precum și completarea **unui singur element structural** din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006, este necesară reformularea acestuia, astfel:

„**Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing, precum și pentru completarea art.120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului**”.

4. Semnalăm că din cuprinsul propunerii legislative lipsește **formula introductivă**, care, în cazul legilor, este următoarea:

„Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

5. La **art.I, partea introductivă**, pentru o corectă informare asupra actului normativ de bază, în locul cuvântului „publicată” se va scrie adjectivul „**republicată**”.

Totodată, pentru rațiuni normative, sintagma „Articolul I” se va reda abreviat, sub forma „**Art.I**”, observație valabilă și pentru expresia „Articolul II”.

6. La **art.I**, pentru respectarea uzanțelor normative, **partea dispozitivă a pct.1** trebuie reformulată, după cum urmează:

„1. După alineatul (1) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alin.(2) cu următorul cuprins:”.

7. La **pct.2 și 3**, având în vedere că se propune modificarea și completarea aceluiași articol, respectiv **art.15**, pentru respectarea exigențelor de tehnică legislativă, propunem comasarea celor două puncte într-un singur punct, **pct.2**, cu următoarea parte dispozitivă:

„2. Articolul 15 se modifică și va avea următorul cuprins:”.

În continuare, se vor reda textele **alin.(1) și (2)**, iar partea dispozitivă a pct.3 se va elimina, ca inadecvată.

La enunțul **alin.(1) al art.15**, având în vedere că sintagma „nu acoperă rata de leasing timp de două luni consecutive” nu este proprie stilului normativ, pentru rigoare juridică, se impune înlocuirea acesteia cu expresia corectă „**nu execută obligația de plată a ratei de leasing timp de două luni consecutive**”.

La textul **alin.(2) al art.15**, pentru a respecta prevederile art.1 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr.51/1997, este necesară înlocuirea substantivului „utilizatorului” cu sintagma „**locatarului/utilizatorului**”.

Totodată, pentru o redactare specific normativă, recomandăm eliminarea cuvintelor „atât” și „cât”, iar pentru evitarea cacofoniei, în locul prepoziției „cu” din rândul 4, se va scrie prepoziția „**în**”.

8. La **art.II**, pentru o informare completă asupra actului normativ de bază și întrucât intervenția constă în **completarea art.120**, pentru rigoare normativă, propunem ca textul să fie reformulat, astfel:

„Art.II. - După alineatul (1) al articolului 120 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.99/2006 privind instituțiile de

credit și adecvarea capitalului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr.1027 din 27 decembrie 2006, **aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.227/2007**, cu modificările și completările ulterioare, **se introduc două noi alineate, alin.(2) și (3) cu următorul cuprins:**”.

În continuare, se vor reda textele celor două noi alineate, marcate ca atare, iar partea dispozitivă a pct.1 se va elimina, ca inadecvată.

9. Întrucât, potrivit prevederilor art.78 din Constituția României, republicată, legile intră în vigoare la 3 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei, **art.III** va fi eliminat, ca superfluu.

PRESEDINTE
dr. Dragoș ILIESCU

București

Nr. 799/2.10.2014.

Ordonanță privind operațiunile de leasing și societățile de leasingaprobată cu modificări și completări L. nr. 90/1998
prin

M. Of. nr. 170/30 apr. 1998

- 1 republicare M. Of. nr. 9/12 ian. 2000
Ordonanță privind operațiunile de leasing și societățile de leasing *)*) Republicată
- 2 modificări prin L. nr. 571/2003 M. Of. nr. 927/23 dec. 2003 *abrogă art. 2 lit. e) și f)*
Lege privind Codul fiscal
Notă: v. Decizia Î.C.C.J. nr. V/2007 - M. Of. nr. 732/30 oct. 2007 (art. 21 alin. (4) lit. f), art. 145 alin. (8) lit. a) și b));
- 3 modificări prin L. nr. 533/2004 M. Of. nr. 1135/1 dec. 2004 *modifică art. 9 lit. b) și c), art. 17; introduce alin. (3) la art.1, lit. d_1) la art. 2, art.8_1*
Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing
- 4 modificări prin L. nr. 287/2006 M. Of. nr. 606/13 iul. 2006 *modifică art.1 alin.(1) și alin.(2), art.2 lit.c și d), art.3, art.4, art.5, art.6 alin.(1) și (2), art.7, art.8, art.9, art.10 partea introductivă și lit.a), c), d), e), g), h) și i), art.12 partea introductivă și lit.a), art.13, art.14, (art.15), art.16, art.17, art.18, art.19 alin.(2), art.20, art.21, art.22, art.23, art.24, art.26, art.27; introduce alin.(1_1) la art.1, alin.(3) la art.19, cap.V_1 după art.19 cu art.19_1,*
- 5 modificări prin L. nr. 241/2007 M. Of. nr. 496/24 iul. 2007 *abrogă art.27 alin.(1) și (2)*
Lege pentru abrogarea unor reglementări prin care sunt acordate scutiri sau exonerări de la plata taxelor vamale ale unor bunuri
- 6 modificări prin L. nr. 93/2009 M. Of. nr. 259/21 apr. 2009 *modifică titlul cap. V; abrogă art. 28*
Lege privind instituțiile financiare nebancale
- 7 modificări prin L. nr. 383/2009 M. Of. nr. 870/14 dec. 2009 *modifică art. 6 alin. (1) lit. c)*
Lege pentru modificarea art. 6 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 51/1997 privind operațiunile de leasing și societățile de leasing

Ordonanță de urgență privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 227/2007

M. Of. nr. 480/18 iul. 2007

1 modificări prin L. nr. 227/2007 M. Of. nr. 480/18 iul. 2007
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

modifică art. 4 alin. (2), art. 7 alin. (1) pct. 6, art. 13, art. 18 alin. (2), art. 37 alin. (3), art. 38 alin. (1) lit. e), art. 48 alin. (2) lit. c), art. 52 alin. (1), art. 60 alin. (3), art. 63 alin. (1), art. 68, art. 71 alin. (1), art. 74, art. 76 alin. (1), art. 81 alin. (1) lit. d), art. 94 lit. d), art. 106, art. 107, art. 108 alin. (1), (2) și (4), art. 110, art. 112 alin. (1), art. 129 alin. (1), art. 134 lit. b), art. 166 alin. (3), art. 188 alin. (1) lit. a), art. 191 alin. (1) lit. a), art. 196 alin. (1), art. 204 alin. (1) partea introductivă și lit. a), e), f), h), art. 204 alin. (3), art. 205, art. 226 alin. (4), art. 228, art. 229 alin. (1) partea introductivă și lit. c), d), art. 229 alin. (2) și alin. (4), art. 230 alin. (1), art. 232 alin. (2), art. 234 alin. (1), art. 238 alin. (1) lit. a) și f), art. 238 alin. (2) și (3), art. 240 alin. (1) lit. d), art. 244, art. 246 alin. (2) lit. e), art. 247, art. 249 alin. (1), art. 252 alin. (2) partea introductivă, art. 253 alin. (1), (3) și (4), art. 275 alin. (1), art. 315, art. 338 alin. (1), art. 355, art. 356, art. 357, art. 358, art. 367, art. 373 alin. (1) și alin. (2) partea introductivă, art. 383, art. 392 alin. (4), art. 393 alin. (5), art. 412, art. 415 alin. (1);

introduce pct. 14_1 la art. 7 alin. (1), lit. f) la art. 113 alin. (2), alin. (1_1) la art. 196, alin. (3) la art. 373, art. 416_1, alin. (4) la art. 418, art. 421_1, pct. 6 la mențiunea privind transpunerea normelor comunitare;

abrogă art. 152 alin. (3)

2 aprobată cu modificări și completări prin L. nr. 227/2007 M. Of. nr. 480/18 iul. 2007
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului

3 modificări prin O.U.G. nr. 215/2008 M. Of. nr. 847/16 dec. 2008
Ordonanță de urgență privind unele măsuri pentru susținerea programelor de dezvoltare a construcției de locuințe la nivel național
aprobată prin L. nr. 67/2009 M. Of. nr. 225/7 apr. 2009

modifică art. 312 începând cu anul financiar-bancar 2009

delegat adoptat de Comisie potrivit art. 151 din Directiva nr. 36/2013/UE; b) prevederile art. VIII pct. 83 intră în vigoare la data introducerii depline în Uniune a unor standarde minime obligatorii privind cerința de acoperire a necesarului de lichiditate, în conformitate cu art. 460 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; c) prevederile art. VIII pct. 35,40,43, 51,57, 96,141 și 150 intră în vigoare la data la care cerința de acoperire a necesarului de lichiditate devine aplicabilă în conformitate cu un act delegat adoptat de Comisie potrivit art. 151 din Directiva nr. 36/2013/UE.

- 20 modificări prin L. nr. 29/2015 M. Of. nr. 171/12 mar. 2015
Lege pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 113/2013 privind unele măsuri bugetare și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului
- aprobă O.U.G. nr. 113/2013 și modifică art. 108 alin. (1), art. 226 alin. (3) lit. d), art. 228 alin. (1) partea introductivă, art. 229_1 partea introductivă, art. 233 alin. (2), art. 406, art. 410;*
- introduce alin. (2_1) la art. 4_1, alin. (2_1) la art. 107, alin. (2_1) - (2_3) la art. 108_1, art. 117_2, art. 119_1, lit. k_1) la art. 226 alin. (3), lit. a_1) la art. 229 alin. (2), alin. (3) la art. 278*
- 21 modificări prin L. nr. 312/2015 M. Of. nr. 920/11 dec. 2015
Lege privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative în domeniul financiar
- modifică art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1) pct. 30_3, art. 87 alin. (1), partea introductivă a art. 94, art. 95, art. 96, art. 226 alin. (4) lit. a), art. 226 alin. (6) lit. b), art. 226_1, art. 230 alin. (1), art. 230_1 alin. (3) lit. c), art. 233 alin. (2), art. 269 alin. (2), art. 271 alin. (2), art. 350, art. 384 alin. (1), art. 410;*
- introduce alin. (6) la art. 5, alin. (1_3) la art. 7, art. 18_1, lit. a_1) la art. 93 alin. (1), lit. e)-g) la art. 94, art. 95_1, alin. (3) la art. 228, alin. (3) la art. 233, alin. (3) la art. 267, art. 351_1, alin. (4) și (5) la art. 420;*
- abrogă art. 1 alin. (1) lit. e), art. 7 alin. (1) pct. 30_2, art. 24_1, art. 103 alin. (2) și (3), art. 164_1 și 164_2, art. 226 alin. (3) lit. i), art. 227, titlul III cap. VIII, secțiunile 1, a 2-a și a 2_1-a, cu art. 237—240_41, art. 351 alin. (3_1) și (3_2), art. 396—398*

(1_2) la art. 85, alin. (1_1) la art. 87, alin. (4_1) la art. 108, art. 108_1, alin. (2) la art. 121, art. 126_1, art. 126_2, art. 152_1, alin. (4_1) la art. 156, art. 164_1, art. 164_2, art. 166_1 - 166_6, art. 169_1, alin. (2_1) - (2_4) la art. 173, alin. (3) și (4) la art. 173_2, art. 185_6, alin. (2_1) la art. 210, art. 210_4, alin. (2_1) - (2_4) la art. 211, alin. (4) la art. 215, lit. a_1) - a_3) la art. 218 alin. (1), lit. a_1) la art. 219 alin. (1), lit. a_1) la art. 222 alin. (1), alin. (4) și (5) la art. 222_1, art. 223_1, art. 226_1, art. 229_1, alin. (4) - (7) la art. 234, art. 234_1, art. 234_2, alin. (3_1) și (3_2) la art. 351;

abrogă art. 7 alin. (1) pct. 2-15, 17-26, 28, 29 și 31, art. 7 alin. (2) - (4), art. 8, art. 23, art. 51 alin. (1) lit. d) și e), art. 59 alin. (2), art. 60 alin. (2) și (3), art. 62, art. 63 alin. (2), art. 65, art. 85 alin. (2) și (3), art. 107 alin. (3), art. 117, art. 119, art. 124, art. 125, secțiunile a 3-a, a 4-a, a 5-a și a 6-a din cap. III titlul II partea I, art. 143, art. 145, art. 150 alin. (1) lit. a), art. 159 - 162, art. 172 alin. (2) și (3), art. 178, art. 179 alin. (2), art. 182, art. 193, art. 205, art. 209 alin. (1), art. 210_2 alin. (2_1) - (2_3), art. 211 alin. (3), art. 231 alin. (1), art. 231_1, art. 235, art. 384 alin. (2), art. 418 alin. (4), art. 421, art. 421_1;

următoarele sintagme se înlocuiesc astfel:

- a) „cerințe de capital” cu „cerințe de fonduri proprii”;
- b) „legislație comunitară” cu „legislația Uniunii Europene”;
- c) „la nivel comunitar” cu „la nivelul Uniunii”;
- d) „participație calificată” cu „deținere calificată”;
- e) „persoanele aflate în relații speciale cu instituția de credit” cu „persoanele afiliate cu instituția de credit”;
- f) „societate de asigurare” cu „întreprindere de asigurare”;
- g) „societate de asigurări de viață” cu „întreprindere de asigurări de viață”;
- h) „societate de asigurări generale” cu „întreprindere de asigurări generale”;
- i) „societate de reasigurare” cu „întreprindere de reasigurare”;
- j) „societate-mamă” cu „întreprindere-mamă”;
- k) „societate prestatoare de servicii auxiliare” cu „întreprindere prestatoare de servicii auxiliare”;
- l) „societate de administrare a investițiilor” cu „societate de administrare a activelor”;
- m) „valori mobiliare” cu „titluri de valoare”

Prevederile art. VIII-X intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2014, cu următoarele excepții: a) prevederile art. VIII pct. 3 referitor la modificarea art. 4 alin. (5), ale art. VIII pct. 4 referitor la modificarea art. 41 alin. (5), ale art. VIII pct. 38, 39, 41, 42, 46, 47, ale art. VIII pct. 49 referitor la modificarea art. 631 alin. (3), ale art. VIII pct. 55, ale art. VIII pct. 56 referitor la modificarea art. 85 alin. (11), ale art. VIII pct. 59, 60, 97-100, 103, 142-145, 147-149, intră în vigoare la data la care cerința de acoperire a necesarului de lichiditate devine aplicabilă în conformitate cu un act